

[Sigsgaard.]

lens internationale integrering skal blive begyndelsen til enden for den, og det håber vi som bekendt.

På de nordiske virksomheder bør organiseringen af dette nye internationale fællesskab begynde, og det bør føre til, at helt nye internationale faglige og politiske kamporganisationer opbygges. Landegrænserne er kun spærrebomme for denne opbygning af et nyt fællesskab for lønarbejderne, og derfor må de nedbrydes. Det fælles sprog, de fælles politiske, sociale og kulturelle træk i Norden vil lette nedbrydningen af landegrænserne.

Jeg har med disse bemærkninger villet pege på, at det nordiske fællesskab, som vi i VS arbejder for, er af en anden karakter og langt mere vidtgående end det „lille fællesmarked“, som de gamle partier vil lave. De vil sørge for, at storindustrien får fri passage og fri udbytningsret på tværs af landegrænserne, og den udvikling er uundgåelig. Men hvad vi vil, er, at landegrænserne simpelt hen nedbrydes, og at der bliver fri bane for et folkeligt fællesskab og fælles kamporganisationer imod kapitalen med det sigte, at Norden kommer ud af NATOs greb, og med det mål, at magten flyttes fra kapitalen, fra mindretallet til lønarbejderne og deres ligestillede gennem indførelse af socialismen. Det kan være passende at trække disse modsætninger op og afdække disse interesse modsætninger nu, hvor der ellers ikke er så forfærdelig meget andet at gøre end at træde vande og vente — det er jo også det sidste, man har gjort i debatten her, ganske vist med mange ord.

Måske vil regeringen gerne have forhandlingerne om Nordek afsluttet positivt, det er der jo noget, der tyder på — netop nu. Måske — den mulighed kan ikke helt afvises endnu — er Nordek i realiteten opgivet, og man venter kun på, at fællesmarkedet giver audiens, og så skal der ske lidt i ventetiden, og måske vil Nordek blive kvalt langsomt, sådan at der kan blive god tid til at give Finland skylden. Det kan man jo diskutere og skændes om i dagevis, uden at der kommer noget ud af det. Men det bør ikke tilsløre, at markedsspørgsmålet drejer sig om andet end handelspolitik, og det er sjældent, at dette andet drages ind i debatten, desværre.

Tilslutter Danmark sig fællesmarkedet, sådan som man fra næsten alle sider her i folketinget betyder at man vil tilstræbe det, har man dermed bundet sig endnu stærkere til NATO og til imperialismen og til at bekæmpe alt, hvad der bare i fjerneste måde ligner socialisme. Deroverfor må jeg slutte med at sige, at i et nordisk fællesskab ligger der trods alt visse andre muligheder.

Hanne Reintoft: Når tanken om nordisk samarbejde jævnlige kommer til diskussion, er en af årsagerne, at der er en naturlig folkelig baggrund for et sådant samarbejde. Sådanne indstillinger i befolkningen kan udvikles til en positiv faktor for at styrke de nordiske landes stilling i den nuværende vanskelige europæiske situation, men de kan også misbruges for helt andre formål skyld.

Der er noget meget påfaldende og besynderligt i den måde, den nuværende debat om nordisk union føres og er blevet ført på. Man taler samtidig om, at Danmark skal forceres ind i fællesmarkedets union af stor-monopolistiske stater i Vesteuropa, skønt det er indlysende logisk, at de to ting fundamentalt strider mod hinanden. Dette anerkendes også af alle nøgterne iagttagere. Det er understreget som en afgørende politisk realitet af den finske regering for nylig i den holdning, den gav udtryk for. Der er ikke, og der kan ikke være nogen oprigtig mening med en nordisk bragesnak, som kun har til formål at dække over sådanne bestræbelser for at inddrage dele af Norden i fællesmarkedet, som markedsministeren i regeringen og andre NATO-politikere samtidig gør sig til talsmand for, og hvis resultat faktisk kun kan blive det modsatte nemlig en spaltning af Norden.

Denne dobbelttydighed er ikke i ringeste måde ophævet af den sidste nordiske erindringsberedningskomité's årsberedningskomité's beredningsmandsrapport, som man nu søger at fremstille som de vises sten, som en ny landvinding. Alle de reelle problemer vedrørende en nordisk økonomisk union er henført til den såkaldte traktat II, som i realiteten simpelt hen holder dem åbne.

Vort parti stiller sig positivt over for at udnytte alle de politiske, militære og økonomiske muligheder, et nordisk samarbejde kunne skabe. Et neutralt Norden ville ikke alene være til stor nytte for de nordiske